Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

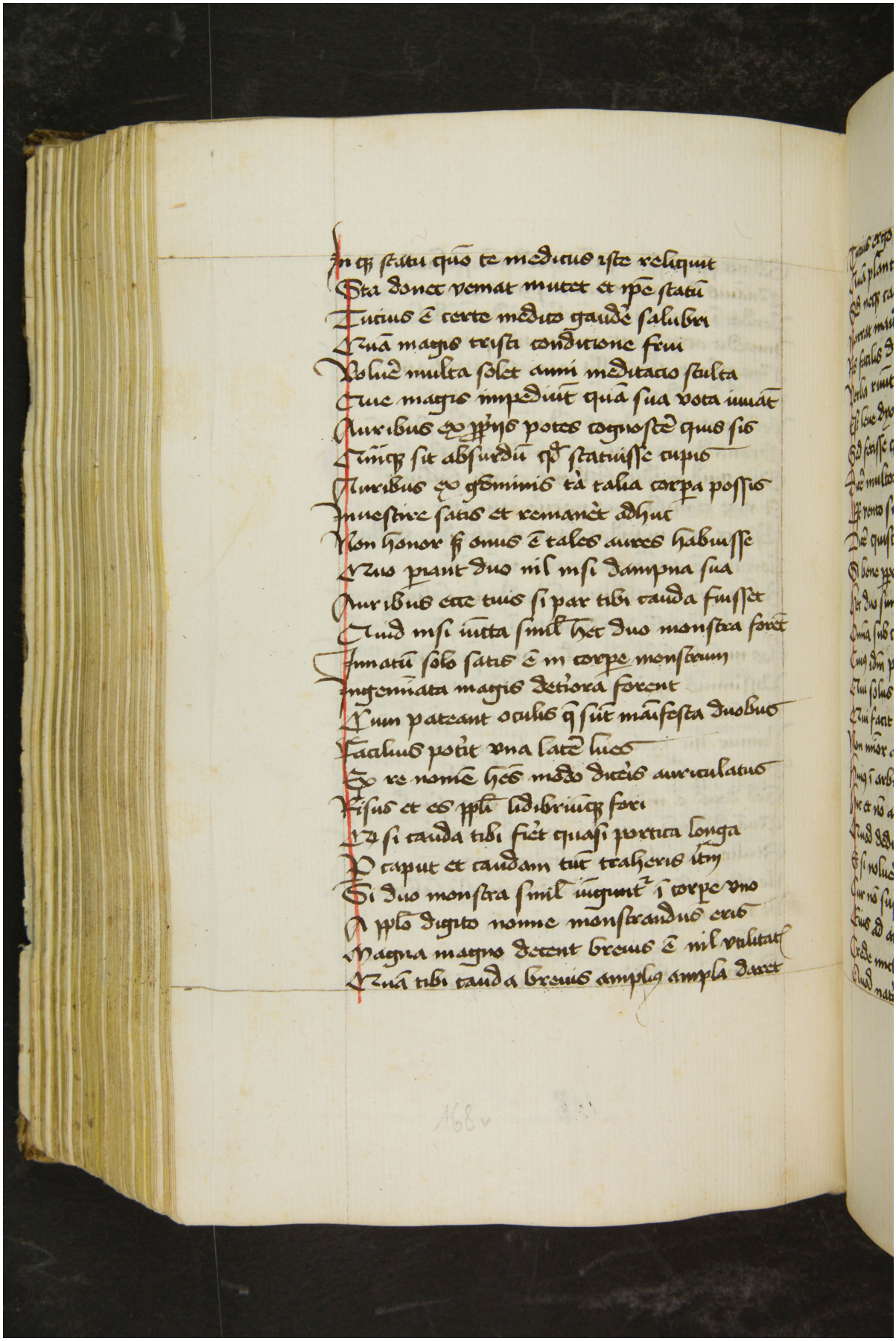

In qꝰ statu quo te medicus iste reliquit
Sta donec venat mutet et ꝓ statu
Tutius ē certe medio gaudē salubri
Cuā magis tristi conditione feri
Nolud multa solet animi meditacio stulta
Cuc magis impedit quā sua vota iuuat
Auribus ec ꝓ ꝓ pos potes cognoscere quos sic
Cumq; sit absurdū qd statuisse cupio
Auribus ec gemimus tā talia corpa possio
Inuestire satis et remanet adhuc
Non honor si omus ē tales aures habusse
Cuo prant duo nil nisi dampna sua
Auribus ecce tuis si par tibi cauda fuisset
Cuid nisi iuncta simil hec duo monstra foret
Innatū solo satis ē in corpe monstrum
Ingemmata magis deteriora forent
Cum patent oculis q sūt manifesta duobus
Cacalus potit vna late lucos
Ec re nomē hes modo dicis auriculatus
Fisus et es ꝓpli lidibriuq; fori
Cd si cauda tibi fiet quasi portica longa
P caput et caudam tut traheris utq;
Si duo monstra simil iungunt i corpe vno
A ꝓpio digito nomen monstrandus eris
Magna magno decent breuis ē nil valitat
Cuā tibi cauda breuis amplis ampla dare